

SOKOLSKÝ VĚSTNÍK

T Ě L O C V I Č N Á J E D N O T A " S O K O L " V S Y D N E Y

Číslo: 10.

Ročník III.

Říjen 1959 .

W A R A T A H A S O K O L .

Ten letošní, již druhý "Waratah Festival", kterého se naše sokolská jednota zúčastnila, máme za sebou. Odbyla jej za vás bratři hrstka "věrných a opravdových", kteří se bez váhání shlukli pod červenobílými křídly našeho sokolského praporu, aby jej pak nesli hrdě a vysoko sydneyjskými ulicemi. Pěkně to řekla jedna sestra po průvodu: "..... a cítila jsem se tak hrdou - snad právě proto a tím více, že nás bylo tak málo!" Ano, bylo nás málo. Drtivě málo! Tak málo, že člověka nane úzkost jímala - kam to spějeme. A v té prázdnotě našich řad, v té neúčasti těch jejichž svatou povinností bylo se zúčastnit průvodu, ukázala se mělkost jejich tvořivých kvalit a jejich sokolského citění i bolestivý nezájem o reprezentaci našeho národa mezi ostatními národními skupinami i naprosté nepochopení významu Waratahu pro nás vůbec.

Když jsme se loňského roku rozhodli zúčastnit se poprvé průvodu, bylo mi jasné, že nemůžeme dělat něco polovičatého a také jsem to řekl. Upozorňoval jsem na to, že rozhodneme-li se pro Waratah, budeme se muset napřístě a pro všechna budoucí léta zúčastňovat průvodu (pokud by nenastaly okolnosti, které by neúčast ospravedlňovaly), abychom všemu členstvu a celé československé veřejnosti v Sydney každoročně dokazovali, že naše rozhodnutí jsou trvalá, pevná a upřímná a že naše skutky nejsou jen výplody náhody, nýbrž, že jsou logickou a přirozenou výslednicí neustálé, cílevědomé práce nás všech, kteří chtějí být všem ostatním příkladem a zárukou trvalé spolehlivosti.

To bratři je jen jeden z mnoha důvodů proč je Waratah tak důležitý pro nás SOKOLY.

Druhý, svým významem vlastně první - zejména letos - kdy se ani Čsl. národní Sdružení v Sydney průvodu nezúčastnilo a kdy na nás byly upřeny kritické oči 120 ti členů pražské filharmonie, která zde právě v těchto dnech hostovala, je důvod krajanské, exulantské solidarity ve věcech společného zájmu celonárodního. Ve své zásadě se dotýká každého Čechoslováka, který na tomto kontinentě představuje svobodumilového občana naší vlasti, kterou před léty opustil, aby dále sloužil principům té demokracie pro kterou již jeho otcové bojovali. Československá vlajka, která byla nesena v čele naší sokolské skupiny, hlásala všem přihlížejícím (i Lord Mayorovi Ald. Jensenovi u kterého máme žádost o pozemek na postavení sokolovny), náš původ a státní příslušnost. Ano, náš původ a státní příslušnost bratři a přátelé! Nebylo tedy i vaší povinností, abyste přišli a reprezentovali její barvy mohutným a přesvědčujícím počtem jak se na pravého vlastence sluší a patří a současně nezapomínali nikdy na důvody, které vás do této země přivedly!?

Budiž, stalo se.... Někdo vám to musel připomenout. Teď už nám

nezbývá nic jiného než sebrat roztráštěné kousky naší waratahové pospolitosti a slepit je zase dohromady. Věřím, že to půjde a že to co se stalo, stalo se jen neznalostí věcí, možná že i z nepochopení, ale hlavně neinformovaností členstva i ostatních a naprosto nedostatečnou organizací zaviněnou pasivností náčelnického sboru. A proto věřím, a jsem o tom pevně přesvědčen, že tvořivé kvality ostatních funkcionářů i bratrská soudržnost našeho členstva zůstaly nedotčeny. Věřím, že mizivá účast na letošním Waratahu bude naopak pobídkou členstvu pro zvýšenou účast na Waratahu příštím a že přijdou do jednoho. Věřím, že ti, kteří nepřišli letos přijdou napřesrok, aby dokázali, že jsou věrnými příslušníky sokolského bratrstva a (jak to řekl ne jeden rozhlasový hlasatel) hrdými příslušníky: "slavného evropského národa - Československa". Na zdar!

Jan Křepela, starosta.

- 0000000 -

VALNÁ HROMADA 1959.

Bude svolána na 10. prosinec 1959. Každý člen dostane v čas písemné pozvání spolu s programem, který byl již výborem stanoven.

Jsem rád, že se bude tentokráté odbývat v COMMUNITY CENTRE, Mountain St., Broadway, v místnostech nám všem velmi dobře známých, neboť tam jsme po "obnově" začali cvičit. Desátý prosinec připadá na čtvrtek. Výbor jednoty se rozhodl pro čtvrtek záměrně, neboť po zkušenostech z minulých let došel k tomu názoru, že tento den vyhovuje většině členstvu z nichž mnozí již v pátek večer odjíždí do hor a jiní navštěvují v sobotu sportovní a jiné společenské podniky. Protože Community je také velmi příznivě situováno a poskytuje neobmezené možnosti k parkování aut očekává výbor velkou účast. Používám této příležitosti, abych vám připoměl důležitost výročních schůzí v zájmu celé jednoty a abyste již dnes počítali s valnou hromadou a nechali si 10. prosinec volný. Je to jedna z mála příležitostí, kdy máte možnost zasáhnout přímo a osobně do životně důležitých záležitostí naší sokolské jednoty a to jak vaším hlasem tak i radou a skutkem. Přijďte a proneste váš názor. Řekněte nám co děláme dobře a co ne. Upozorníte na to co děláme podle vašeho názoru špatně, aby se mohla učinit náprava.

Valná hromada je záležitost všeho členstva - tam v hromadné debatě se ukáže zda váš názor, který byste rádi uplatnili je dobrý nebo špatný, přijatelný nebo neproveditelný. Tam jediné prožijete pocit, že jste součástí velké rodiny, jejichž osud spočívá ve vašich rukou; tam můžete vykonávat vliv na všechno přítomné členstvo a popřípadě prosazovat návrhy, které jsou k prospěchu celé jednoty. Přijďte! Přijďte se podílet na osudu vaší jednoty a věnujte ji - v některých případech, alespoň tento jediný večer v roce!

Jan Křepela, starosta.

- 0000000 -

POZOR!

TĚLOCVIČNÁ JEDNOTA SOKOL SYDNEY

POZOR!

porádá dne 28. listopadu t.r. opět

pro změnu.....M I K U L Á Š S K O U Z Á B Á V U..... a to
v Maccabean Hall, Darlinghurst Rd. King's Cross - hraje br. Vymyslický.

OSLAVA 28. ŘÍJNA.

Již po deváté v Sydney byla uspořádána důstojná oslava v sobotu dne 24. října v Community Centre a to opět pod společnou hlavičkou Sokola a Československého národního sdružení. Program byl vyplněn Uměleckou Besedou a všemi tělocvičnými složkami Sokola.

Po slavnostním proslovu br. Polesýho byla zahrána reprodukovanou hudbou symfonická básně Blaník Bedřicha Smetany. A hned následovala básně Vrchlického "Píseň o vlasti", přednesená ses. Vlažnou, M. Hanušové "K 28. říjnu", přednesená maličkou žačkou Doris Lízlovou a její bratříček Petr ji následoval básní Adolfa Hejduka "Česká pole". Největší zásluhu o tato dvě čísla má babička těchto dětí, sestra Lízlová, která děti básně naučila. Škoda, že všechny naše děti nemají tady svoje babičky a takové, jako děti Lízlovic a Honzátkovic. V dalším čísle Liduška Maříková svou krásnou češtinou nám přednesla básničku o babičce a jejím zklamání, když se po velkém čekání setkala se svojí vnučkou a ta se ptá svojí matky - "Who is that old lady"?

Pak následovaly až do přestávky: malé žáčky ve hře se zpěvy "Kuřátka", malí žáci se s chutí vyskotali na žíněnce, větší žákyně předvedly prostná a potom větší žáci cvičení na koni. Po přestávce ses. Vlažná procítěně nám pověděla o citech Pavla Javora i našich v básni "A pustinou je život bez svobody". Naše dorostenky předvedly čistě ritmické cvičení se šátečky bílo-červeno-modrými ve zvláštních bílých úborech, dorostenci ukázali, že už něco dovedou na koni (bylo jich ale trochu málo), muži zacvičili podíová prostná a poslední v programu večera byly ženy, které skutečně bez vady předvedly komplikovaná cvičení s míčky. Na klavír cvičení doprovázel br. Čadek. Sestra Mojžišová slovy Nerudovy básně "Jen dál" zahrávala do srdcí přítomných "napněte lana vzhůru plachty - dál!" (Bylo by však více potřeba zahrávat těm, kteří se oslavy neúčastnili - už zapomínají, nebo pohodlnost?). A jako poslední číslo symfonická básně "Vyšehrad", při níž, ^{přednesen} modřím se k hudbě, pan Vaněk doprovázel hudbu nástinem celé historie národa jež se za tisíciletí odbyvala pod hradbami Vyšehradu. Při posledních takttech rozevřela se opona a závěrečnou scénou a hymnami byla důstojná oslava skončena.

Při této oslavě poprvé bylo použito zvukového aparátu, který naši jednotě zdarma věnoval bratr Lízl a který lze používat na gramofon, pásovou zvukovou aparaturu i mluvící aparát.

H.M.Kabát, vzdělavatel.

.....Měříme život příliš jednostranně: podle jeho délky a ne podle jeho velikosti. Myslíme víc na to, jak život prodloužit, než na to, jak jej opravdu naplnit. Mnoho lidí se bojí smrti, ale nedělají si nic z toho, že oni sami a tolik jiných žijí de facto jenom položivotem, bez radosti. V poznání pravdy, v mravním řádu, v účinné lásce máme už v tomto životě podíl na věčnosti - prodlužujeme svůj život ne o dni nebo léta, ale o věčnost.

Výňatek z "Hovory s T.G. Masarykem".

K U P U J T E "C I H L Y"

p o m ů ž e t e n á m p o s t a v í t s o k o l o v n u !

CO MUSÍME VĚDĚT. (pokračování)

Tedy pokud se týká zájezdu na Moravu, zdařil se nad očekávání. V průvodu ve Valašském Meziříčí šlo 2028 Sokolů v kroji a na veřejných cvičeních jich cvičilo prostná 975. Dalším bodem pořadu měly být národní zvyky a obyčeje, jejichž provádění však zaniklo v množství obecnosti, které zaplnilo cvičiště. Velká část účastníků vystoupila na Radhošť a tam při ohních a zpěvu vyčkala východu slunce. Celkem možno říci, že tento první výlet na Moravu se zdařil a přinesl dost zisku po stránce ideové, nikoliv však hmotné. Dne 11. dubna toho roku došlo k prvnímu veřejnému cvičení ženských odborů v Sokole Pražském za vedení náčelnice Spolku paní a dívky Anny Ptáčkové. Byl to rozhodný úspěch znamenající krok kupředu ve cvičení žen. Založeny byly v Čechách rozdělením velké župy Husovy sokolské župy Jeronýmova a Sumavská, na Moravě župy Hanácká a Severomoravská. V tomto roce bylo také postaveno několik známých a pro tu dobu typických sokolských budov. Jsou to tělocvičny jednot: Dašice, Nymburk, Praha III., Turnov a Žižkov. Sokolským hudebám bylo ČOS zakázáno nositi sokolský kroj. V roce 1898 objevilo se také několik novinek. Tak byl vypracován řád pro sokolské cyklisty, Josef Klenka uveřejnil po prvé v časopise "SOKOL" pravidla hry "košíková", a konečně byly v Sokolském věstníku uveřejněny řády pro vzdělávací odbory jednot. Technický odbor vyloučil jako škodlivý ze sokolských cvičení skok do hloubky. Byla doporučena čekací lhůta pro členy nově se hlásící do jednot a bylo v zásadě usneseno založiti vlastní úrazové pojistění tím, že bude ČOS každoročně zařadovati do svého rozpočtu a ukládati pro jeho základ určitý peníz.

Valný sjezd zvolil nové předsednictvo, v němž byl opět dr. Jan Podlipný jako starosta, bratři F. Mašek, dr. Scheiner, dr. Vaníček a E. Waraus jako členové, J. Klenka, V. Kukan, J. Roubal a A. Pokorný jako náhradníci. Dozorci účtů byli F. Beránek a J. Ketner. Sjezd se konal 24. dubna. Připomněl potřebu zakládati vzdělávací a ženské odbory a pojednal o zakládání pěveckých kroužků sokolských. Také bylo rozhodnuto, že od prvního ledna 1899 má být k členskému příspěvku do ČOS zaveden další příspěvek lo krejcarů pro Národní základ. Tím byl vlastně členský příspěvek zdvojnásoben.

Dne 15. června 1898 zemřel v mládětvém věku sokolský básník K. Hlaváček. Rok 1899 nebyl bohatý na veliké události. Největší z nich byl II. zájezd českého sokolstva na Moravu ve dnech 2. - 22. května, který směřoval do Blanska k prohlídce Sloupských jeskyní a Macochy a dále přes Brno do Třebíče. Zdařil se opět nad očekávání, ale již tehdy vyvstal mu v pouti do Husince soupeř, s nímž se pak pořadatelstvo při každém dalším zájezdu vyrovnalo s určitými potížemi, až obojí podnikání zaniklo.

Počátek roku byl ve znamení úmrtí posledního ředitele tělocvičného ústavu v Praze Jana Malypetra, který zemřel 31. ledna, a téhož roku 7. září zemřela i komtra prvního sokolského praporu Karolína Světlá. První tajemník ČOS Jan Křen odešel na Moravu a na jeho místo od 1. dubna nastoupil Jaroslav Zyka - Borotinský, který setrval v tomto úřadě až do rozpuštění ČOS v roce 1915.

Upravil: Jan Křepela.

SPORTOVNÍ KOUTEK.

Tentokrát sportovní odbor má jen nepříznivé zprávy pro své zájemce. Jest to vyřazení našeho basketbalového teamu z finalové soutěže C třídy a to hned v prvním kole, kdy naše mužstvo bylo poraženo Alkosou, soupeřem, kterého Sokol v předcházejících kolových zápasech snadno porážel. Vysvětlení tohoto neúspěchu je hlavně celková únava všech hráčů mužstva, kteří jsou již v letech a soutěž byla na ně mnoho, zvláště když všechny zápasy museli hrát jen v 6 lidech. Porážka ve finale byla také nešťastná ještě z toho hlediska, že se dostavila právě v čase, kdy konečně se pomalu počal probouzet zájem o tuto hru mezi členstvem. Pokud se týká hry samé, možno říci, že náš team neměl možnost vůbec řádně rozvinouti svůj system pro velmi přísné a snad i stranické rozhodčí. Avšak i přes tento handicap Sokol udržoval hru po celou prvou půli otevřenou a prohrál poločas jen poměrem 4 bodů, tak že byla možnost a i veliká naděje, že druhá půle by dopadla příznivě, při trochu zlepšené střelbě. Avšak vyloučení Prokopa hned z počátku druhé půle mělo za následek odpadnutí ostatních hráčů, kteří byli donuceni rozhodčími hrát velmi opatrně, aby nebyli také vyloučeni. Tím se dostavila ovšem katastrofa a prohra v poměru 31:46. Touto prohrou Sokol obsadil 4 místo v konečné klasifikaci pro celou soutěž.

Druhá nepříjemná zpráva pak je, že naše mužstvo není schopno postavit takový celek, aby se mohlo zúčastnit letní soutěže a neprobudili se v nejbližší budoucnosti zájem mezi mladšími hráči našeho členstva, zdá se, že Sokol nebude moci zúčastnit se soutěže ani v příštím roce a tím pozbuďte jedinou příležitost reprezentace mezi australskou sportovní veřejností. Byla by to rozhodně veliká škoda, když vzhledem k dobrému jménu našeho teamu, již získanému, nemohlo by se pokračovat a proza-

timní celou sportovní činnost Sokola vlastně likvidovat. Ovšem nemůže se žádat od starých veteránů našeho mužstva, aby v soutěžích pokračovali na úkor jejich zdraví. Je nyní na mladých, aby přiložili ruku k dílu a Sokol reprezentovali. Proto mladí probuďte se.

Pp.

oooOooo

ZE SOKOLA SYDNEY.

+ Do příštího roku jednota zamýšlí opět sehrát divadlo a vyzývá zkušené herce a herečky i ty, kteří by se o to chtěli pokusit, aby se přihlásili u br. vzdělavatele nebo ve cvičení u svých vedoucích.

+ Na výzvu ohledně zvýšených nákladů na vydávání Věstníku dostali jsme šek na £ 2/-/- a poznámkou: "Přikládám alespoň částečnou úhradu na Sokolský Věstník, který mi posíláte. Nazdar J.A.P., Glebe". - Víc nikdo?

+ Po nutném a nevyhnutelném přerušení normálního pořadu cvičení v pondělí pro nacvičování na 28. říjen v r a c í m e s e o p ě t do starých kolejí. Tož vzhůru do cvičení!!

+ 28. listopadu v Maccabean Hall Mikulášská zábava pro dospělé. Dárky, které si chcete vzájemně posílat, se přijímají od 3 hod. odpoledne. Předprodej na YX7874.

+ O týden později pořádáme v Community Centre "DĚTSKOU MIKULÁŠSKOU NADÍLKU pro všechny československé děti v Sydney. Každé dítě dostane dárek od skutečného Mikuláše a uvidí opravdového čerta a anděly. Datum? 5. prosince 1959. Sledujte Věstník!

+ Ses. J. Pospíšilová věnovala na Fond pro postavení sokolovny £ 5/-/-. Děkujeme! Jen houšt!

+ CVIČÍ SE KAŽDÉ PONĚLÍ v Girl's High School Fort St., vedle Harb. Br.

+ ADRESY: Starosta: J. Křepela, 43 Mons. St. Lidcombe, tel. YX 7874.

Jednatel: Ing. Mir. Doležal, 400 Bourke St. Surry Hills, N.S.W.

Redaktor: H. M. Kabát, 95 Wattle St. Punchbowl, tel. UY 2902.